

odpadniki, staro-katoličani, enakih pravic s pravimi rimo-katoličani dobodo; da se civilni zakon vpelje, „verske“ postave pa ostro zvršujejo; da se cerkveno premoženje pograbi in duhovniki popolnoma iz ljudskih šol zapodijo, da ne bodo več zvičaj počenjali itd. Sicer se pa „Kremsarji“ strašno bojé „obrata“ (reakcije), o katerem se jim zdeva, da že nekaj v oblakih visi, ker so cesar vojnega ministra tako nenadoma odpravili in resnega Kollerja v ministerstvo poklicali. Otročarije!

Česko. Oklie in imenik federalističnih kandidatov se je razposlal občinam, ki volijo 3. in 4. julija. V oklien pravijo česki prvaki, da so Čehi sicer pripravljeni k spravi, da se pa posilama ustavakom ne podvržejo. Iz konservativnih velikih posestnikov kandidira edini grof Jan. Harrach, ki je že poprej večkrat voljen bil. Med mnogimi novimi kandidati je tudi prejšnji minister bogočastja, g. Jiřeček.

Papeževa 29letnica se je povsod kaj lepo slavila. V Mariboru so mil. knezoškof slovesno sv. mešo služili in ob koncu „Tebe hvalimo“ zapelili. Po škofjski naredbi so bile svečanosti po vsej škofiji. Isto poroča „Slovenec“ iz Kranjskega, kder je mnogo lepih kresov na predvečer gorelo. —

Vnanje države. Sv. Oče so v silno lepem in navdušenem odgovoru na vošila kardinalov dné 17. t. m. odgovorili in kakor vsako leto ponovili protest zoper oropanje papeževih dežel, zoper iztiranje redovnikov in roparsko polastenje samostanov in vsako nasilstvo proti kat. cerkvi. To storijo letos še posebno zato, ker so Jim nedavno pismeni in ustmeni opomini došli, da bi se z nasprotniki cerkve porazumeli. Kako? vprašajo sv. Oče. Eni, ki so začetniki vseh krivic zoper kat. cerkev, so trdi kot kamen, ž njimi tudi največa dobrota nič ne opravi. Drugi, ki so in še ž njimi vlečejo, začenjajo zdaj spoznavati, da je mesto pozemeljskega raja in blagostanja nastopila splošnja revšina, poguma pa nemajo, da bi svoje zmote očitno spoznali in se poboljšali. Ne ostaje toraj druga, kakor počakati in Boga prositi, da jih razsveti in ojači. — Zares prav božji glas na stolu sv. Petra!

V Mogunciji na Nemškem imelo je društvo nemških katoličanov sijajin občni zbor, katerega so se udeležili najodličnejši nemški katoličani. Z Dunaja je bil baron Stielfrid. Sprejeti sklepi spričujejo prav jasno, da se nemški katoličani ne udajo Bismarkovi sili.

Za poduk in kratek čas.

Felicijan Globočnik.

(Življenjepisna črtica.)

(Konec.)

Bil je pokojni Fel. Globočnik ud celovške kmetijske družbe, katera mu je prostovoljno di-

plomo poslala. Priloženo pismo priča, kako da so jegove zasluge in gospodarske znanosti poznate bile in se čislale.

Kjer je le mogel, pospeševal je z veseljem občno korist. Tako se je l. 1846 veliko trudil pri stavljenji koz, za kar mu je celovška okrožna oblast posebno hvalo izrekla.

Sodeloval je pri nekdanjih, slovenskemu ljudstvu jako priljubljenih Slomšekovih „Drobtinicah“. Spisoval je pridno in vestno farno kroniko, katero je pričel Jan. Goličnik, *) katerega životopis je Gl. v „Drobtinicah“ l. 1859 razglasil, in katerega je v vsem dobrem posnemal. Tudi Goličnik se je rad bavil z ekonomijo. Za svojim vrtom je imel vedno po 100 do 120 panjev čebel. Dobival je po 100 kron za strd in vosek. Spisal je tudi knjižico: „Poduzhevanje za vse Zhebellarje utisnenu v Zelli“ per Fr. Joh. Jenko 1792 (str. 200).

Sestavil je pokojni Felicijan za mesec maj življenje svetnikov, katero je Slomšek izdal. Podpiral je rad domače slovstvo naročevaje se na izišle slovenske proizvode. V društvu obnašal se je prijazno in ljubeznjivo. Gostoljubnost mu je bila kakor prirojena. Osebna prijatelja sta bila z ranjkim nepozabljivim nam Matijem Vodušekom, katerega gostoljubnost in ljubezen do slovenske domovine ste gotovo sleherniku znani, ki je priliko imel, le nekaj časa ž njim občevati.

Veliko veselje imel je Gl. z učenci, katerih srca si je kmalu pridobil po prijaznem a tudi ostrem vedenji. Kaplanoval je del časa v Braslovčah, in pri svojem odhodu prejel je adresu, v kateri se mu učenci in učenke prisrčno zahvaljujejo za podeljene jim nauke, katere spolnovati mu se solznimi očmi obetajo.

V poslednjih letih začele so Globočnika telesne moči zapuščati, posebno noge odrekle so mu svojo službo. Umril je 22. nov. 1873. Bog mu naj obilno povrne dobrote, katere je slovenskemu národu mnogo let skazoval! M. N.

Kratkočasnica.

Kako prebrisane glave so včasi vinski brati, da bi si po lehkí poti za pijačo potrebnega evenka priskrbeli, nam kaže naslednja dogodbica. Trije ameriški vinski bratje se neki večer, preden se ločijo, ostro zavežejo, na tenko spolniti prvo povelje ali naročilo, katero bo vsak izmed njih od svoje žene prejel, ko bo v temni noči domu prikimal. Kdor mož beseda ne ostane, mora drugi dan pet tolarjev globe ali kazni plačati, da bodo zopet zamogli vinsko kapljico v grlo točiti. Drugi

*) Bila sta dva brata Janez in Márko Goličnik, Mozirjana. Janez (rojen 1737) postal je v Beču bakalavrij sv. pisma. Bil je kaplan v Braslovčah in spovednik nun v Ljubljani. Umril je kot Grižki župnik 1807. Márko Goličnik je pa bil župnik v Rušah od 1. julija 1779 do svoje smrti 17. febr. 1819. Bil je mož poln šegavosti in dobre volje.